

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברנה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שישית | אדר תשע"ה, גיליון מס' 64

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 666 1

האם הדתיים בכלל נהנים בחיים?

מאת הסופרת מנוחה פוקס

בזמן שהכול מותר והכול אפשרי, יכולים לעשות כל מה שהלב חפץ. כמה שרוצים, איך שרוצים, מתי שרוצים. והכול ללא ריסון וללא הגבלה. או אז, דבר שעושים אותו בלי די נהפך לעקר, נהפך למעיק, נהפך לריק מתוכו, גם אם נראה בתחילה שתוכן כלשהו יש בו. ועל זה כתב שלמה המלך החכם מכל אדם את הפסוק הבא: "דָּבַשׁ מִצֶּאֱתָ אֶכֶל דִּיךָ, פֶּן תִּשְׂכַּעְנֶנּוּ וְהִקְאִתוּ". (משלי כה, טו).

ראו כמה חכמה תורת היהודים. היא אומרת ליהודי: אם תעשה כל מה ש"בא לך", תהייה שחוק בכל המותרות, עד שמה שעשית אתמול כבר לא יעניין אותך היום, מה שעשית היום - יראה קטן אל מול מה שתחפוץ לעשות מחר. תחול שחיקה בהנאותיך, וכך תצטרך בכל יום להגביר את תאוותיך. ואכן, אנשים שהרגישו שהגיעו לשיא שיאים בסיפוק תאוותיהם - יודעים לומר כמה נורא להיות שם, כי לכל שיא שנשבר - מחכה שיא חדש גבוה יותר, תאוותני יותר, מושך יותר, ואין לזה סוף. (כולנו שומעים על חיי ההוללות, השכרות, הסמים והחידלון, של חלק מבני הנוער שעדיין לא מצאו את דרך התורה). באה התורה ואומרת: אין סוף למאוויי של האדם, אין גבול למה שגופו חושק בו, לכן אני דואגת לשים גבול לתאוות האדם, כדי שנעמוד לפני הגדר ונעצור את עצמנו לפני הגלישה במדרון התאוות החלקלק, ונדע לומר לעצמנו: די! וכאשר אומר אדם לעצמו: די! הוא מסוגל ליהנות ממה שבאמת יש לו, ממה שבאמת מותר לו.

המשך בעמ' 3

מתענוגות אלו. מה שהתורה מונעת ואוסרת על האדם זה להשתקע בתענוגות ובתאוות העולם הזה. כגון, להפריז באכילת בשר ושתיית יין, הגם שמדובר במאכלים כשרים. וכן על זה הדרך בשאר הנאות האדם. (עיין רמב"ן תחילת פרשת קדושים, ומסילת ישרים פרק יג באריכות).

הצוער בדרך התורה נהנה יותר

שאלת השאלה: למה? למה באמת לא ליהנות כמה שיותר? למה היהדות חוסמת אותנו מלנהוג כך, האם התורה מחפשת שיהיה לנו רע?!

כתבתי פעם סיפור לילדים על ילד שלהוריו הייתה חנות ממתקים. הילדים לא הפסיקו לקנא בילד. הם כל היום רק דיברו ביניהם כמה טוב לו, שיכול לאכול כל מה שמתחשק לו מבלי כל הגבלה. אבל באחת המסיבות שהתקיימה בכיתה ראו שהילד לא טועם שום ממתק מהשולחן. פנו אליו בשאלה והתברר להם שהוא בכלל לא אוהב ממתקים. מגיל מאד קטן פיתח אלרגיה לממתקים הללו, שלא הפסיק לראותם ולא חדל עד אז מלבלוס אותם. ברגע שהגוף מתרגל מידי למשהו, הוא אינו יכול עוד ליהנות ממנו, ואז הוא מחפש מקום גבוה יותר להתלות בו, וכשמקבל גם את זה הוא משווע ליותר. ליותר הזה אין גבול. ליותר אין סוף. כך נשאר האדם עם התאוה אל היותר, מבלי ליהנות ממה שיש לו, ומבלי יכולת לספק את תאוותו, שהרי להנאות עצמן יש סוף...

בשיאו של יום הפורים, לפני מספר שנים, הגיע לביתנו אדם יקר שאינו שומר תורה ומצוות לעת עתה. הוא יצא למרפסת הפונה אל הרחוב הראשי, השקף כמהופנט על פני הכביש הסואן מתנועת מחופשים, שיכורים, רוקדים ומשתוללים, ולא עזב את המרפסת עד שעת הסעודה. כשסוף סוף התעשת ונכנס לתוך הבית - הוא הפטיר במשפט אחד, שבאותו רגע לא היה לי פנאי לנבור בו: "אז אתם, החרדים, יודעים גם ליהנות, אה?!" זה משפט שנחבק בזיכרוני. "אתם יודעים גם ליהנות".

מי שאינו נמנה על ציבור שומר המצוות חושב ובטוח שהציבור החרדי הוא ציבור מסוגך, שכל העת חותר נגד טבע האדם שבו, שכל הזמן סגור בתוך עצמו, ועוצר את עצמו מעינוגים ומהנאות הגוף. הפליאה הראשונה של האנשים המתקרבים היא: 'אהה, יש חיים אחר "המוות" הזה! יש לכם עינוגים נוספים מלבד התורה. אז אתם יודעים מהי הנאה ואושר...'

כן, התורה מתירה לאדם עינוגים והנאות. יתירה מכך, התורה אוסרת על האדם לסגף את גופו, ולמנוע מעצמו את המוכרח לו. חז"ל (תענית יא) מכנים את היושב בתענית בזמן שאין גופו יכול לעמוד בצער זה בשם חוטא. עוד אמרו חז"ל (ירושלמי קידושין סוף פ"ד): "עתידי אדם ליתן דין לפני המקום, על כל מה שראו עיניו ולא רצה לאכול ממנו". כמובן, שמדובר בהימנעות מאכילת מאכלים החשובים לבריאות האדם. אפילו תענוגים שאינם הכרחיים לאדם - לא אסרה התורה, ורק מי שהגיע לדרגה גבוהה של "חסיד" הנוהג בדרכיו לפני משורת הדין פורט

הקטן. בנה משוגע על הזמר סטיבי וונדר, למשל, וגם פמלה היתה מעריצה גדולה שלו. שניהם ניגנו על קלידים, על אף שהקלידים של לוק הם עדיין קלידי צעצוע.

בשבוע שעבר, התראיינו לוק ואמו לתוכנית טלוויזיה אמריקנית, שחוקרת ומפרסמת מקרים פארא-פסיכולוגיים ועל טבעיים שכאלה, לאחר שפרטיהם מאומתים עד כמה שניתן. במהלך התוכנית הציג המנחה בפני לוק מגוון תמונות של נשים הדומות לפאם. לוק זיהה לאלתר את האישה הנכונה, פאמלה רובינסון, הצביע עליה ואמר: "אני זוכר כשצילמו את התמונה הזאת". משפחתה של רובינסון אמנם סירבה להתראיין ולהשתתף בתוכנית, אבל הסכימה לשמור על קשר רציף עם לוק ומשפחתו.

ומה קורה עם לוק כעת? מעניין לציין כי בימים אלו התראיינה האם אריקה לתקשורת, והודיעה כי לוק כבר אינו 'מתעניין' בפאם כמו פעם. "כנראה הוא נזקק לכל החשיפה הזו, כדי להוציא את הכל ולשחרר אותה מתוכו", היא אמרה. "הוא המשיך הלאה. אבל אנחנו רוצים שכמה שיותר אנשים ייחשפו לסיפור של לוק, כי יש בו מסר חיובי של אחדות ואהבה, לכל אחד ואחת. ושכדאי תמיד להקשיב לילדים קטנים", סיכמה האם.

הדברים ששמעה לא נתנו לאריקה מנוח, והיא החליטה לחפש את אותה 'פאם' מסתורית בגוגל. ונחשו מה גילתה? על המסך התנוסס שמה של פאמלה רובינסון, צעירה שחורה שנפלה אל מותה משריפה שפרצה בבניין מלון 'פקסטון' בשיקגו,

ילד בן 5: "בעבר הייתי אישה בת 30"

לוק רולמן בן ה-5

בשנת 1993. בעקבות הגילוי המסעיר, האם אריקה יצרה קשר עם בני משפחתה של רובינסון, והם סיפרו לה על אישיותה של פאמלה, שעל פי דיווחיה של האם, תואמת באופן מושלם את אישיותו של בנה

סיפור על "גלגול נשמות" (מושג המוכר לנו מתורת הקבלה) שהתפרסם לאחרונה ב-mako: בתחילה נראה היה לאמו של לוק רולמן בן החמש מאוהיו, ארצות הברית, כי לוק נוהג כיתר הילדים בני גילו. הם מלאי דמיון, ומטפחים חברים דמיוניים וממלכות רחוקות. אומרים דברים מצחיקים מאוד, ולפעמים ממש מוזרים. לוק בן החמש, הגר עם אמו בעיר סינסינטי, חזר והתעקש שבעברו היה אישה בשם פאם, את כל צעצועיו נהג לוק לכוונת בשם 'פאם', ולא פעם שמעה אותו אומר משפטים כגון: "כשהייתי בת, היה לי שיער שחור", "כשהייתי פאם, היו גם לי עגילים כאלה".

כשהדבר חזר על עצמו בעקביות, החליטה האם כי יש דברים בגו. היא לא הבינה מה משמעות האובססיה, ושאלה אותו לבסוף בקוצר רוח: "מי זאת פאם?". התשובה המבהילה לא איחרה לבוא. וזה מה שסיפר לה לוק: "פאם היא אישה שחורה כבת 30, שקפצה אל מותה מתוך בניין בוער, בשריפה שפרצה בשיקאגו. אני לוק, נולדתי לאחר שנשמתה של פאם עלתה לשמיים, פגשה את אלוקים, ונשלחה חזרה לארץ, אליכם". כך אמר לוק הקטן, והוסיף: "אתם נתתם לי את השם לוק, אבל באמת-באמת, אני פאם".

הלכות פורים

פרשת זכור

א. בשבת שלפני הפורים מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בספר השני: "זכור את אשר עשה לך עמלק". והטעם, כדי להסמיק מעשה עמלק למעשה זרעו - המן.

ב. קריאת פרשה זו היא מצות עשה מן התורה, ויש לכוון בקריאתה לצאת ידי חובת מצוות עשה מן התורה.

ג. נשים המחמירות על עצמן ובאות לשמוע קריאת פרשת זכור תבא עליהן ברכה.

תענית אסתר

א. בימי מרדכי ואסתר נלחמו היהודים באויביהם ביום י"ג באדר, וישבו בתענית ביום זה, וה' קיבל את תעניתם ברצון וניצחו את אויביהם.

לכן נהגו ישראל להתענות ביום זה זכר לנס.

ב. הפטורים מהתענית: מעוברות ומיניקות. חולה אפילו שאין בו סכנה, ואפילו מי שתקפתו חולשה יתירה. זקן מופלג שהוא תשוש כת.

קריאת המגילה

א. חייב אדם לקרוא את המגילה בלילה ולחזור ולקוראה ביום.

ב. נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס. והקורא את המגילה כדי להוציא את הנשים מברך להן את כל הברכות שלפני המגילה, אבל את הברכה שלאחר המגילה לא יברך אלא אם כן ישנן עשר נשים.

ג. השומע מקרא מגילה מהרדיו אינו יוצא ידי חובתו, אפילו כששומע בשידור חי. והשומע ברכות המגילה ברדיו "בשידור חי" יענה אמן.

ד. בבתי הכנסת המשמיעים את קריאת המגילה על ידי רם-קול, רק אותם האנשים היכולים לשמוע את השליח צבור גם בלעדי הרם-קול יוצאים ידי חובתם.

ה. צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה שלא להחסיר אפילו תיבה אחת, שאם החסיר אפילו תיבה אחת לא יצא ידי חובתו. כמו כן יש להקפיד בשמיעת המגילה לשומעה כולה, ולכן

אסור לדבר בעת קריאת המגילה.

ו. חובה קדושה על גבאי בית הכנסת וההורים, להשגיח על הילדים הקטנים שלא יפריעו לציבור בשמיעת קריאת המגילה, על ידי הרעשה ברעשנים ובאקדחי-פורים וכדומה, בעת הזכרת 'המן'.

ז. במקום שהילדים מרעישים באמירת המן, ימתין השליח צבור עד שיעבור הרעש, ושוב יחזור על המילה. ומי שלא שמע איזו מילה מהשליח צבור, יאמר בפיו את המילה או המילים שהחסיר - מתוך המגילה שבידו, הגם שאיננה כשרה לקריאה בציבור.

ח. אסור לאכול קודם קריאת המגילה, בין ביום ובין בלילה, בין הגברים ובין הנשים. האיסור הינו רק על אכילת פת או עוגה בשיעור 55 גרם ומעלה.

משלוח מנות

א. חייב אדם לשלוח לחברו לפחות שתי מנות שונות של מיני מאכל, כדי להרבות אהבה ואחוה, שכל משפטי תורתנו הקדושה מטרתם להרבות שלום בין אדם לחברו.

ב. משקה נחשב ל"מנה" במצוות משלוח מנות. אמנם אין יוצאים ידי חובה בשליחת כסף, בגדים, סיגריות, וכיוצא בזה, מאחר שצריך לשלוח דווקא מנות של מאכל ומשקה.

ג. מעיקר הדין די לשלוח מנות לאדם אחד, אמנם כל המרבה לשלוח מנות לרעיו הרי זה משובח, שע"ז מרבים חיבה ורעות בין אדם לחברו.

מתנות לאביונים (עניים)

א. חייב אדם לתת שתי מתנות [מעות או דבר מאכל] לשני אביונים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון.

ב. מי שמצבו הכלכלי דחוק ביותר, די לו בנתינת פרוטה אחת לכל אביון, וכיום פרוטה היא כעשרים אגורות. אך כל אדם, ייתן בעין יפה ובספר פנים יפות, ויבורך מן השמיים.

ג. מוטב לאדם להרבות כמיטב יכולתו במתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות.

סעודת פורים

א. מצווה להרבות בסעודת פורים. ויאכל בשר, ויסעד סעודה נאה, ולכתחילה צריך לאכול לחם.

ב. טוב לערוך את סעודת הפורים בצוותא עם חבריו ובני ביתו, וראוי לעורכה בשעות הבוקר.

ג. המכיר בעצמו שאם ישתה יין או שאר משקאות המסכרים יגיע לזלזול באיזו מצווה, או ימנע מברכת המזון וכדומה, יזהר שלא ישתה אלא שיעור מועט. ובכל מקרה, אסור להפריז בשתייה עד שיגיע לידי שכרות.

בעלי רצה לנסות שלום בית, אך היא הרחיקה בינינו ומנעה ממנו לעשות כן.

תשובה: שטויות והבלים. לא ייתכן שרב אמיתי ימליץ על גירושין מבלי לפגוש את בני הזוג ומבלי לשוחח עמם, רק על סמך הסתכלות בתמונות. כמו כן, אין בימינו רב שיועד עתידות. אל תשימי לב לדברי חמותך. לפי מה שאת מציינת, על בעלך למצוא עבודה אחרת, ולהיות בקשר מינימאלי בלבד עם אימו. אלא שאת צריכה לדעת איך לומר את זה לבעלך, שלא תחריף המריבה ביניכם בעקבות קשתך זו. כל זה כתבתי לפי מה שאת תיארת, יתכן, שכאשר אשמע את בעלך אבין שאין המציאות כפי שתיארת, לכן עליכם לפנות בהקדם ליועץ נישואין, כדי שישמע את שני הצדדים, ויוכל ליעץ לכם כהוגן. (אם תרצו ותכלו להגיע אלי 054-8486661).

שאלה: אני הולך על פי פסיקות מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, אם בהלכה מסוימת מרן מחמיר, וראיתי שרב אחר מיקל בהלכה זו, האם אפשר באופן חד פעמי ללכת לפי שיטת המיקל בעניין מסוים, כשישנה סיבה מיוחדת?

תשובה: מצד הדין, אין חובה לנהוג בכל ההלכות כמו רב אחד. אפשר לפסוק בדרך כלל כמו מרן זצ"ל, ובהלכה מסוימת כמו הבן איש חי. במה דברים אמורים, שאין ההלכות סותרות זו לזו. אבל אם ההלכות סותרות זו לזו, אי אפשר לנהוג בהלכה אחת לקולא ובהלכה השנייה לחומרא. וממדת חסידות ראוי לנהוג בכל ההלכות כמו רב אחד. (תלמוד בבלי מסכת עירובין דף ע"א. ומה שכתוב במשנה אבות (פ"א מ"ו): "עשה לך רב", זה לגבי לימוד, שכדאי שילמד מרב אחד בלבד. וכן מה שכתוב בהמשך שם (משנה טז): "עשה לך רב והסתלק מן הספק", בא להורות שאם אינך יודע את ההלכה, עליך לשאול רב כדי שישור הספק מלבך, כמו שפירש רבינו עובדיה מברטנורא שם. אך ראיתי לאחד המפרשים שם שכתב שממדת חסידות ראוי לנהוג כרב אחד בכל ההלכות).

תברר לעומק תמצא שזה מחיר הדירה, וסתם אתה חושב שהוא מכר את הדירה במחיר הפסד. "והאמת והשלום אהבו".

שאלה: חלמתי שנופלת לי השן הקדמית, האם בימינו צריך לצום, או שישנה דרך אחרת?

תשובה: בימינו אין צורך לצום, אלא יש להרבות בקריאת תהילים ובעסק התורה, כל אחד כפי כוחו. ולחסום את פיו מלדבר דיבורים אסורים: לשון הרע, רכילות, קללות וכדומה. ומי שיכול - יעשה יום אחד "תענית דיבור", כלומר, שימנע בכלל מדיבורי חול. ורק מי שיועד בעצמו שחלומותיו מתקיימים - מתענה. כך כתב רבנו עובדיה יוסף זצ"ל בשו"ת יחוה דעת (ח"ד סימן כד), מאחר ורובם המוחלט של החלומות בדרך שלנו אינם אמיתיים. במקרים מסוימים החלום על נפילת שן אינו בכלל חלום רע: אם הוא חשב על כך ביום, או אם כאבו לו השיניים ביום. כמו כן, מי שאין לו בנים ובנות אין זה סימן רע, שהרי נפילת שיניים זה סימן למות הבנים והבנות ח"ו. (מ"ב סימן רפח ס"ק ז"ת. ובה"ל שם ד"ה או שינוי). "חלום טוב חלום שלום".

שאלה: אני נשואה מספר שנים לבחור שאימו שתלטנית באופן מיוחד, ועסוקה בין השאר בלנסות לגרום לגירושין בינינו. אימו של בעלי טוענת שפנתה לכמה רבנים "מקובלים", לאחר שבעלי ואני רבנו לא מעט, ואחד הרבנים ענה לה ש"כל אחד ילך לדרך". ועוד רב אחר בדק לפי התמונות שלנו, וטען ש"אם בעלי יישא איתי חייו יהיו גיהינם". אני מבקשת לברר, האם ייתכן שרב מליץ על גירושין לפני שבני הזוג פנו ליועץ וניסו להשכין שלום בית? האם קיים בימינו רב שיכול להסתכן ולראות את העתיד בצורה כזאת?

בעלי מושפע מאוד מאמא שלו מגיל ינקות, עובד בעסק שלה, ורוב היום נמצא עם בני משפחתו. וכמו שזה נראה, היא מצליחה לפרק לנו את חיי הנישואין.

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א, מרצה בכיר בארגון הידיברות ומוסמך להוראה

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט" ובאתר "הידיברות" שאלות בהלכה ובאקטואליה, ייעוץ אישי וכדומה, ניתן לשאול באתרים הנ"ל, או במייל mhbp52@etrog.net.il, או בטלפון 054-8486661.

שאלה: האם צריך להפריש חלה מבצק השוקל 1 ק"ג בלבד?

תשובה: אין צורך להפריש חלה מבצק השוקל 1 ק"ג בלבד. ורק עיסה שיש בתוכה 1,560 גרם קמח חייבת בהפרשת חלה בברכה. ממידת חסידות טוב להפריש חלה בלי ברכה משיעור קילו וחצי. (הליכות עולם ח"א עמ' רפח. וע' שו"ת יחוה דעת ח"ד סימן נה, וקשו"ע ילקו"י ח"ב עמ' תתיב ס"ו).

שאלה: הייתה לי דירה גדולה ואני גמלאי צה"ל. אני ואשתי בבית, כל הילדים נשואים ב"ה. הבן קנה לנו בית קטן יותר, ובתמורה נתנו לו את הדירה הגדולה. היות שיש לבן שכנה שמפריעה להם, הם מכרו את הבית במחיר הפסד. האם אני לא צריך להתערב? האם נקרא לזה מתנה, היות שהדירה שמסרנו לו יקרה יותר מהדירה שהוא מסר לנו, ולא ביקשנו שיתן לנו את ההפרש. כדי לסבר האוזן, ויתרנו על הפרש בין הדירות של 200,000 ש"ח. מספיק לנו שכבוד הרב יפסוק, אנחנו לא מעוניינים שהדבר יגלוש הלאה.

תשובה: אני מבין שהדירה הגדולה שלכם שנתתם לבן נרשמה בטאבו על שמו. אחרת, הוא לא היה יכול למכור אותה. אם כן, מאחר והדירה נרשמה בטאבו על שם בנכם, הדירה הזו היא שלו, ויכול לעשות בה כרצונו. ואין לכם מה להתערב בזה. כדאי להסתכל על בנכם בצורה חיובית, הוא בוודאי לא עשה כן בודון, הרי אין לו שום אינטרס לגרום לעצמו הפסד, הוא רק טעה. יתירה מזו, יתכן שאם

לעילוי נשמת
עמיהי משה
בן דינה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
פליקס סעדני בן רחל
שמחה אלין סימה בת
אסתר
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

שכרה של שמירת השבת

בזמן הצר ניקולאי היה ברוסיה סוחר יהודי מצליח בשם אברהם. הוא עסק בסחר עצים, שהיה קונה מבעלי האחוזות בסביבה ומוכרם בסיטונאות לסוחרים יותר קטנים. היו לו שני בנים וארבע בנות שהתחנכו בדרכי האבות, ואשתו רחל הייתה לעזר כנגדו בהליכות הבית.

והיה היום וההצלחה חדלה להאיר לו את פניה, והוא החל לרדת מנכסיו בהדרגה. וכך הגיע היום שאברהם מכר את כל בתיו ואף חיסל את עסקו, שילם את כל חובותיו, ופתח חנות קטנה לממכר דגים מלוחים. "השם נתן והשם לקח, יהי שם ה' מבורך", היה אומר, והרגיל את עצמו ואת בני משפחתו לחיים יותר צנועים בדירה קטנה ורעועה.

והנה, הגיע הזמן שצריך היה אברהם להכניס את בניו ובנותיו הבוגרים לחופה, וכדי להשיג להם בני-זוג טובים, זקוק היה לממון רב. באותה עת נודע, שהפריץ בעל מרבית האחוזות שבסביבה, מעוניין למכור את היער שלייד העיירה, אשר עבר אליו בירושה מאבותיו. בחושו המסחרי הרגיש אברהם באפשרויות הממונות בקניית יער זה ובמכירת עצי לסוחר העצים, ניגש לפריץ והציע את עצמו לקניית היער, הפריץ הסכים בתנאי שיואיל אברהם להמתין עד לסוף הקיץ. חזונו היה, אולי יחפוץ גיסו הנמצא בצרפת לרכוש את היער. הלה אמר היה לבוא אליו עד סוף הקיץ כדי להסדיר כמה עניינים משפחתיים, והפריץ הבטיחו במכתבו האחרון שלא יעשה שום עיסקה ברכוש המשפחה עד למועד בואו. נתן אברהם לפריץ סכום קטן וסימלי, לבתורת דמי-קדימה, והסכים לתנאי.

על סמך עיסקה עתידית זו, שהיו לה כמעט כל הסיכויים להתקיים, מצא אברהם שידוכים טובים לבניו ולבנותיו, לווה כספים ועשה הכנות לקראת החתונות. בינתיים חלפו חודשים אחדים והגיעו ימי הסליחות, אברהם התפלל וביקש מאלוקו שישלח הצלחה במעשה ידיו, והתחנן שעסק קניית היער מן הפריץ יצליח במהרה. והנה הגיעו הימים הנוראים והוא עמד בראש השנה בבית

הכנסת, בעת שליח הציבור חזר בקול על תפילת המוסף, והגיע אל "ונתנה תוקף קדושת היום", והמשיך: "מי יעני ומי יעשיר - מי ישפל ומי ירום", חשב אברהם בלבו: "הוי, ריבונו של עולם, עשה נא שצליח העסק עם הפריץ, אבל מהר, מיד! אין זמן, כי מחותניו לעתיד לוחצים ודורשים את קיום החתונות בהקדם. מיד, ריבונו של עולם, מיד!".

תוך כדי כך חש במישהו שמשך את טליתו. הוא הביט וראה את בן זקונו. "אבא", לחש, "אמא נמצאת בחוץ, וחפצה להודיעך כי הפריץ רוצה למכור את היער היום, והיא מבקשת שתצא החוצה". רגשי גיל מילאו את לבו, והוא היה כבר מוכן למהר החוצה, כשזוכר פתאום שאסור לדבר. "או-או", השיב אברהם לילדו, ורמוז לו שאינו יכול לצאת. בלית ברירה חזר הילד אל אמו, והודיעה כי אבא אינו יכול לצאת החוצה באמצע התפילה. האישה חזרה הביתה והמתנה בקוצר-רוח לשוב בעלה מבית הכנסת. לאחר מכן בשעת הסעודה סיפרה לו, כי הפריץ הופיע בבוקר ושאל עליו. הוא אמר, כי קרובו אינו מתנגד למכירת היער, ולכן יש בדעתו לבצע את העיסקה מיד, ואם לא יבוא אברהם אליו עוד היום עם סכום נוסף של כסף, ולא יחתום על המסמכים, לא ימתין הפריץ עד מחר, והוא ימכור את היער לאחר.

משהו הרתיע את אברהם. "כיצד עושים עיסקה ביום טוב? מדוע דווקא בראש השנה?", אמר. אשתו ניסתה לשדלו בדברים, ואמרה כי במקרה זה יש משום פיקוח נפש, וכידוע "פיקוח נפש דוחה שבת". אולם אברהם התעקש, וטען שבשולחן-ערך כתוב שאסור לעשות עסק בראש השנה, והוא לא יעבור על איסור זה. "וכי היכן יש כאן פיקוח נפש?". בנתיים נכנסו לביתו קרובים ומכרים, וכאשר שמעו את העניין ניסו גם הם להניעו שייגש אל הפריץ ויגמור את העסק, אבל הוא עמד כצוק איתן נגד כולם. והוסיף, כי אם חפץ השם יתברך - ישלח לו ישועה ממקום אחר, וחלילה לו לעבור איסור ביום קדוש זה.

הוא ויתר על ביצוע העיסקה, ובינתיים נודע הדבר ליהודי אחר, שהניח ליצר הרע להשלותו כי אין בכך משום איסור גדול. הוא הלך אל הפריץ, ובו ביום קנה ממנו את היער, למורת רוחם של אשת אברהם וכמה ממכריו. כשראו מחותניו שתוחלתו היחידה של מחותנם לעתיד - היער, נמכר לאחר, ביטלו את השידוכים. אשתו מיררה את חייו, אך הוא חזר וטען כי השם יתברך ישלח לו ישועה ממקום אחר.

עבר כחודש ימים, וזמן קצר לאחר חג הסוכות, בשעות הערב, הוארה כל הסביבה באור אדום שהדהים את התושבים. התברר שאיכרי העיירות הסמוכות, אשר רגילים היו מאז ומתמיד לגנוב עצים מן היער, שמעו על דבר מכירתו לסוחר יהודי, שעמד לכרות את כל עצי ולמכרם. בראותם כי בעתיד לא תהיה להם אפשרות להמשיך בגניבות, עמדו והציתו את היער, שהפך למאכלת אש, וכך התרושש היהודי שהזדרז לקנות את היער מהפריץ בעצם ראש-השנה, וירד מנכסיו באופן פתאומי. הוא לא עצר כוח לעמוד נגד הרעה, ומחוסר ביטחון מלא בקדוש ברוך הוא - עמד ושלח יד בנפשו. טרם מותו כתב צוואה, ובה הודה כי לפני זמן מה, בהיות אברהם עשיר, גנב ממנו חמשת אלפים רובלים, סכום ניכר בימים ההם, ושמרם במקום סתר. הוא תיאר את המקום, וביקש להחזיר את כסף הגניבה לבעליו, תוך בקשת סליחה ומחילה.

בכסף זה שקיבל אברהם באופן בלתי צפוי, פתח חנות חדשה למסחר בעצים. ה' שלח הצלחה במעשה ידיו, ותוך תקופה קצרה שגשג מסחרו, והוא החל לעלות מעלה-מעלה, ועד פורים היה לעשיר גדול יותר מאשר היה אי פעם. מחותניו חזרו בהם מביטולי השידוכים, הכל הוכן בעזרת הכסף הרב, במהירות, ועד לפני חג הפסח השא את בניו ובנותיו הבוגרים. ביום השמחה הגדולה הרים אברהם את ידיו למרום ואמר: "אודך ה' אלקי שסייעת לי לעמוד בניסיון, והראית כי טוב לחסות בך מבטוח בפריצים". (ספר מסע אל האמת עמוד 36, מתוך הספר "הלמד-ו-יעוד" עמוד 152).

המשך מעמ' 1

יהדות מקדשת את החומר

פורים יש רק פעם בשנה, אבל פורים בעצם מורה על הדרך כולה. על דרכו של היהודי. על דרכו הגשמית שהיא רוחנית. על דרכו הרוחנית שהיא גשמית. אצל היהודי הכול בחבילה אחת. יום פורים, עם כל עינוגי היום שבו, שתיית האלכוהול והריקודים, הוא בעצם יום של מצווה. אדם מצווה לענג את גופו: לשתות יין (במידה מסוימת), לאכול בשר וליהנות מכך, לשמוח ולרקוד עד אין קץ. ולא די בכך שהוא מצווה על כך, הוא אפילו מקבל על כך שכר. אלו מצוות ששכרן בצידן בדיקו כמו כל המצוות האחרות שאין בהן הנאת הגוף.

התורה אינה מורה לנו לחדול מעיסוק בדברים גשמיים, כמו בתורת הנוצרים הקתולים הרואים בגשמיות דבר טמא ואסור, להיפך, אנו מצווים להשתמש בגשמיות לקיום המצוות, ועל ידי כך לקדש את החומר. לדוגמה, התורה לא אוסרת עלינו לישא אישה, אדרבא, זו המצווה הראשונה בתורה. ואם נתבונן נראה, שרוב ככל מצוות התורה מתקיימות באמצעות דברים גשמיים: נטילת ארבעת המינים, אכילת מצה, ושיבה

בסוכה וכו'. מאחר שכוננת התורה להעלות את הגשמיות למדרגה רוחנית.

לסיום, יש להדגיש דבר חשוב ביותר בעניין ההנאות והתענוגות: טעות מרה התאזרחה בלבבות בני תרבות המערב, לדעתם, מידת האושר ושמחת החיים תלויה במידת התענוגות הגופניים וההנאות הגשמיות שיש לאדם. קושרים המה את ההנאה עם האושר. ואת הקשיים והעמל עם חוסר האושר. לאמיתו של דבר, הנאות גופניות אינן מעניקות אושר ושמחה לאדם. ההנאות מענגות את האדם בכיף רגעי, אך הן אינן ממלאות את נפשו באושר וסיפוק, ולא מביאות אותו לידי שמחה. הרגשת התענוג והכיף חולפת ברגע שההנאה חלפה הלכה לה. מאידך, קשיים ועבודה מאומצת אינם מורידים משמחת החיים, להיפך, הם בדרך כלל מעניקים סיפוק ואושר. צאו וראו, ילדים מביאים אושר ושמחה רבה מאד להורים, על אף הצער והקושי בגידולם. בורא האדם המכיר את נפש האדם מלמדנו בתורתו הקדושה את הדרך להגיע לשמחה ואושר - הנאות רוחניות, סיפוק רוחני, הנובעים משמירת התורה והמצוות, מעשיית מעשים טובים, מגידול המשפחה ומעמידה באתגרים הגדולים.

דרוש תורם או מתנדב/ להכנסת כל ספר "קיצור שולחן ערוך ילקוט יוסף" באתר "יהדות נט" (למעלה מאלף מאמרים).

בכל חודש לומדים ומתחזקים מהאתר 30,000 גולשים!!

ניתן להקדיש את זכויות הפרויקט לרפואה והצלחה, או להבדיל לעילוי נשמת יקירכם.

צלצלו 054-8486661

אירוח לבבי וחם בשבתות! אה/ות יקר/ה!

בואי לחוות חוויה רוחנית, מענגת ושמחה, של פעם בחיים!

הינך מוזמן/מוזמנת לשבת מרגוע ומנוחה לנפש, באווירה ביתית, חמה ולבבית.

משפחות יקרות הפזורות בכל רחבי הארץ, פותחות את ביתן ואת לבן החם והאוהב, ומזמינות אתכם לסעוד בביתן את סעודות השבת, באווירה משפחתית, חמה ואוהבת.

נ.ב. משפחות שומרות שבת המעוניינות לארח בשבת, יצלצלו לטלפון הנ"ל.

הוצאת עין הרע ופחדים

כל התורם להוצאת העלון, נערוך עבורו הוצאת עין הרע ופחדים על ידי רבנית צדיקה המיוחסת ל"בית יוסף".

צלצלו:

054-8486662

מנוחה פוקס כתבה עד כה כ-300 ספרים, ביניהם ספרי ילדים, ספרים לנוער וספרי חינוך למבוגרים. ניתן להזמין את הסופרת להרצאות ולמפגשים בענייני חינוך. וניתן להזמין גם את הקרונית היפהיפה של הספרים (קרונית ניידת חוייתית עבור ילדים והורים), להכרת הספרים או לרכישתם באזורכם, ללא התחייבות מצדכם. צלצלו 02-5712111

מאישה לרעותה

לשנות את הנוסח במדור לכך: איריס חוזרת לעולם התורני, ומשתפת את קוראי "אור עליון" ברגשותיה ובתובנות חייה

סיפור אישי: כיצד פחתו אצלי הדאגות?

הטור מוקדש לחמותי וחמי היקרים בברכת רפואה שלמה ושמחה אמיתית.

כשהתקרבותי לבורא – פחתו הדאגות

ברצוני לשתף אתכן אחיות יקרות בעניין אישי: אני בטבעי דאגנית. כך נולדתי, עם נטייה לדאגנות יתר, ודאגנות יתר ממלאת את האדם בעצבות. מהייתי ילדה קטנה הדאגתי על כל דבר ועל כל אדם, וככול שגדלתי בשנים גדלו הדאגות, ועם הדאגות גדלה העצבות. ותאמינו לי, לו קיבלתי שקל על כל שעת שינה שהדאגה הדירה מעיני הייתי בעלת רכוש רב. אם נבדוק מי דואג תדיר? נמצא, שהאדם שאין לו אמונה הוא הדואג הנצחי. ובאמת, במקום שאין אמונה יש דאגה, כאב לב, עצבות וחוסר רוגע תמידי. במקורות נכתב, כי השכינה אינה שורה במקום בו יש עצבות. וממילא, אם השכינה אינה שורה - נכנסים במקומה כל אותן חולות רעות שצוינו לעיל.

זיכני בורא עולם להתקרב אליו ולהתחזק באמונה. האמונה בו היא תרופת אמת שמסייעת להשתחרר מהדאגה, שאוכלת כל חלקה טובה בגופנו ובנפשנו. לא אגזים ואומר שכיום אינני דואגת כלל, אך ללא ספק

כמה פעמים קרה לך ששאלת אדם לשלומו, והתשובה הייתה: "מושכים", "סוחכים", "שורדים", "שלא יהיה יותר גרוע"... ואת כבר מצטערת ששאלת. מה קרה?? מה כולם סוחכים? שקים של אבנים על הכתפיים? למה התחושה היא שחיים בהישרדות? מה אני מושכים? נכון, חיינו מלאים באתגרים. כן, **אתגרים ולא צרות**. אתגרים ולא בעיות. אם יאמרו לנו: "יש לי בשבילך צרה" ישר ניפול ברוחנו, ורק המחשבה על הצרה תרפה את כוחנו, אולם אם יאמרו לנו: "יש לי בשבילך אתגר" מיד נפשיל שרוולים, נשנס מותניים, ובכול כוחנו נבקש להתמודד עם האתגר.

אם כך, ההתמודדויות הן רבות, וישנם אין ספור אתגרים במהלך חיינו. האחד בפרנסה, השני בבריאות, השלישי רוצה ילדים ואין לו, והרביעי קיבל את כול "החבילה" כולה. אך הקדוש ברוך הוא שולח לנו יחד עם האתגר את הכלים והכוחות להתמודד עמו. צריך רק להחליט שאנו בוחרים בחיים, להאמין, ולא להתייאש לעולם. וכשאני אומרת "לבחור בחיים" הכוונה היא לחיים אמיתיים. חיים שיש בהם עשייה, שמחה ותועלת.

ההתקרבות לקדוש ברוך הוא שיחררה ממני דאגות רבות. והשינה בלילות? ישתבח שמו לעד! הדבר פשוט הרבה יותר ממה שנדמה לנו: אם יש מי שדואג במקומי, למה שאדאג??

אבי ז"ל היה אדם חכם, בעל אמונה אמיתית ותמימה, וכשהיינו פונות אליו ומספרות לו אודות דאגה מסוימת, היה עונה ואומר: "אל תדאגי, אני כאן!!", ולא תאמינו, זה היה כל כך מרגיע!! היום אני שומעת את אבא שבשמים, יוצרי ובוראי אומר לי: "בתי, אל תדאגי, אני כאן! אני דואג, אני שומר, אני שמחיה אותך בכל בוקר מחדש, אני דואג גם לכל צורך! את רק תעשי השתדלות ואני דואג לכל היתר. השליכי ירבך עלי". פשוט. כל כך פשוט.

ה' מעניק במדויק את מה שצריכים

בכול בוקר אנו מברכים "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שעשה לי כל צורכי". כלומר, הקב"ה נתן לי את כל מה שאני צריכה. הוא נתן לי הכול במדויק, לא פחות ממה שאני צריכה ולא יותר ממה שאני צריכה, אלא בצורה מדויקת! אם אין לי דבר מסוים - משמע איני צריכה אותו. ואם זימן לי ניסיון מסוים - משמע שמי שיצר אותי יודע שאני צריכה להתמודד עם ניסיון זה, כדי להשלים את תיקוני. מכאן יוצא, שאם האדם מתמודד עם קושי בריאותי, עם ילד מאתגר, עם בעל מיוחד... הכול מותאם לו ובשבילו, לעבודה שעליו לעשות בחייו, ולתיקון

אחיות אהובות! עלינו להיות אסירות תודה על מה שקיבלנו: הממתקים והאתגרים, הרי ציור חיינו ציור במדויק ועורנו. כשקצת קשה שמעיק - נפנה בתפילה לבורא עולם שמומר לנו ערוצים פתוחים אליו תמיד. וכששואלים אותנו "מה נשמע?", בואו נשליך את השק מעל כתפינו, ונגיד תודה לאל. פשוט תודה!!

לסיום, משפט למחשבה מפי הבעש"ט הקדוש: "עצבות נועלת שערי שמים, תפילה פותחת שערים נעולים, והשמחה בכוחה לשבר חומות". פורים שמה, איריס

פורים שמה, איריס

הודעה חשובה!

העלון החשוב "אור עליון" שבידכם יוצא לאור אחת לחודש, כבר למעלה מ-5 שנים, ע"י הרב מנשה בן פורת שליט"א - מרצה בכיר בארגון "הידברות". העלון הינו ייחודי ומיוחד במינו: עלון מושקע, מחזק, מרגש, מרתק ואקטואלי ביותר. העלון כולל מדורים מגוונים: חיזוק האמונה בבורא ובתורה, סיפורים, ייעוץ לחיים, הלכות, חינוך ילדים ועוד. אין בעלון פרסומות ו/או עניינים פוליטיים.

העלון זכה לתשבחות רבות מציבור הקוראים בארץ ובעולם: דתיים, מסורתיים, חילונים, רבנים העוסקים בקירוב רחוקים ואנשי תקשורת. רבים אך סיפרו שזכו להתחזק ולהתקרב לבורא בזכות קריאת העלון.

יתכן וזו הפעם הראשונה שעלון זה מגיע לידכם. היות והחודש הפצנו את העלונים ב-1,000 בתי כנסת חדשים, באמצעות חברת הפצה (בתשלום). מחוסר תקציב אין ביכולתנו לעשות כן באופן קבוע. אחים יקרים! אנו פונים אליכם בקריאה קדושה, להיות שותפים בהפצת העלון. תמורת דמי משלוח (שקלים בודדים) תקבלו בדואר חבילת עלונים לחלוקה במקום מגוריכם: בית הכנסת, מקום העבודה, משפחה וכדומה. וכך תזכו בזכות הגדולה להיות ממזכי הרבים אשר אין קץ לשכרם. (איננו שולחים עלונים לחלוקה לציבור החרדי).

צלצלו 054-8486662/1 והביאו ברכה באזור מגוריכם

פסיכולוגיה יהודית - פסיכודרמה

כואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא היה?

טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים. הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן.

מטפלת מוסמכת בעלת המלצות רבות
צלצלו: 053-3354470 (תמרה)

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל, מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה, למציאת הזיווג, לפרנסה, לזרע של קיימא, להצלחה, לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות! ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".